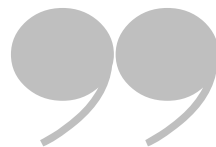

RADNAI ISTVÁN

szagok és illatok

a vers megemelt beszéd
megemelik a kübli fedelét
amelyből ma illatoznak a szavak
egy sort se többet

őszinték mint a majmok
ha viszket írnak
verset írnak nem vakaróznak
nem illik mondja az orangután

egy sort se többet
sóhajt az olvasó
és egy éhenkórász költőt
beszerkeszt olvasójelnek

a bomló salakanyagok közé

dinnyehéj és palackposta

a rakpartról lépcsők vezetnek a vízhez
gazdag a magyar nyelv a selejt úszik
a duna vize túlterhelt tisztítatlanul

magyar nevéen és alkatrészek
kéz a kézben egy papírlap verssel
feltorlódik a parti köveken

még olvasható az olvashatatlan
szótári alakja némelyikből hiányzik
vagy megcsillagozva figyelmeztetné
a költőt akit megcsalt a hiúság

a papír türelmesebb mint a nő
akinek írta csak postabélyegre költeni
mindig sajnál a költő kisserkesztik

de a nő nem olvas nem ül a rakodóparton
nincs is mit rakodni csak
néhány tucat utast aki más
látnivalókra kíváncsi nem versekre

*

ha úgyis lemész vegyél fogkrémet
fogkefém a fogköveken elkopott
kellene egy kis szájvíz szólt a feleségem
hogy nagyot köpjek

egyébként mit kerestél a rakodóparton

park és parkoló

találok tút a pad alatt
és túlnövöm a fákat
egéremberek figyeljeteK
van még tÚ a pad alatt

amíg tart a járvány
mindig a sárga szemetest
a veszélyes hulladékot
keresd hogy legyen a pad alatt

*

ma mintát kaptam porból
de a gombócra szórtam
a kezem remegett